

خوارزمي

محبت نامه

موني کيم عشق بيرلا بير او قوغاي
حققت عالميني موندە يولغاي.

اینغان بو کتاب نى هم بىتگاي.
تىلارمەن كىم دعادا ياد قىلغاي.

ХАРАЗМИ

МАХАББАТНАМА
(мәмін, транскрипция)

1910

ХАРАЗМИ

МАХАББАТНАМА

(мәтін, транскрипция)

Түркістан
2010

УДК 821.0
ББК 83.3
Х-20

А.Ясауи атындағы Халықаралық қазак-түрк университеті
Түркология гылымын-зерттеу институты

Редакциялық алқа: Л.Ташимов, Р.Бердібай, М.Накип, Қ.Ергобек,
Т.Раймбердиев, Д.Кенжетай, Т.Ағдарбеков, Б.Мырзалиев, Ж.Шалхарова,
К.Беркімбаев, Р.Тәукебаева

Баспага дайындаған: Т.Қызыр,
филология гылымдарының кандидаты

Пікір жазған: Ә.Керім,
филология гылымдарының кандидаты

Х-20

Х.Харазми. Махаббатнама (мәтін, транскрипция). Түркістан: «Тұран»
баспа компаниясы. 2010. 96 бет.

ISBN 978-601-243-275-6

Бұл кітапка XIV ғасырда өмір сүрген түркі шайыры Харазми «Махаббатнамасының» асыл нұсқа бойынша терілген мәтіні, сондай-ақ латын графикасы негізінде жасалған транскрипциясы енгізіліп отыр. Ондагы мәссаң – шығарманың өзге таңбалармен жеткізіле алмайтын көркемдік ерекшелігі мен сол дауірдің әдеби тынысын толық сактау, сонымен бірге ортағасырлық түркі жазба жәдігерлерін түпнұсқада оқытын жас түркітанушылардың қалыптасуына ықпал ету.

Кітап түркі жазба әдебиетін зерттеуші жас түркологтар мен ізденушілерге, ЖОО филология, түркология және шығыстану факультеттерінде оқытын студенттерге, сонымен катар түркі жазба мұрасына қызыгуышы барша оқырмандарға арналған.

УДК 821.0
ББК 83.3

© А.Ясауи атындағы ХҚТУ, 2010

ISBN 978-601-243-275-6

АНДАТТА

Түркі халықтарының бай рухани мұрасын насиҳаттау мақсатында берінше кітаптан тұратын «Түркі классикалық поэзиясы» («Түркі мұмтаз назмы») сериясы қолға алынып отыр.

Бұл бастаманың өзге көнтөмдіктардан басты айырмашылығы – әдеби шығармалардың асыл нұсқаға ғана тән, өзге таңбалармен жеткізіл болмайтын жанрлық және көркемдік ерекшелігін (әдеби өрнектер мен шайырлық шеберлікі) жоғалтпастан, бар құндылығымен кейінгі үрпакқа жеткізу болғандыктан, шығарма дүниеге келген графикада кайта жарыққа шығару. Сондай-ақ, кітап барша түркі жүртінің оқырмандарына арналғандыктан түркі халықтарының әртүрлі әліппен ұстанатындығын ескере келіп, асыл мәтінмен бірге латын графикасы негізінде транскрипциясы (шығарманы транскрипциялауда 1993 жылы Түркіяда кабылданған ортақ түркі әліппесі алынып отыр) да коса жарияланып отыр. Ортағасырлық түркі жазба жәдігерлерінің біздін заманымызға дейін жеткен нұсқаларының ішінен толық әрі сенімді нұсқасын бүтінгі күн түрғысынан кайта жариялау арқылы жас түркітанушылардың қалыптасуына оң ықпал ету де бұл топтаманы шығарудағы басты міндеттердің бірі. Себебі осы күндері ЖОО филология, шығыстану және түркология факультеттерінде мәтінтану, ежелгі және ортағасырлық қазак әдебиеті, түркі халықтарының жазба мұрасы, әдебиет тарихы секілді негізгі пән ретінде жүретін дәрістерде шығарманың асыл мәтіні емес, қайта аудармасы ғана оқытывылғы келеді. Аударма қаншалықты сәтті шыкты дегенімен де, шығарманың бар құндылығын толық жеткізіл бере алмасы айдан анық. Мәселе көркем шығарма туралы өрбігенде түпнұсқаның құндылығы тілтен арта туспек. Ал, ортағасырлық әдеби жәдігерлердегі әдеби өрнектер мен шайырлық шеберліктерді тәржіма арқылы жеткізу тілтен мүмкін емес. Сол дауірлерде көнінен колданылған кейір жанрларды өзге тілге тәржімалау былай тұрысын, сол шығарма дүниеге келген таңбадан басқа графикаға ауыстыреа, бүтіндей жанр ретінде жоғалатының дәлелден жатудың өзі артық. Мысалы акын Абайдың:

Әлиф - дек ай йузінә ғибрат еттім,

Би - бәлән дәртіңә нисбат еттім,

Ти - тілімнән шығарып құллі әбйіт,

Си - сәнәи мәдхінә ҳұрмәт еттім.

Сондай-ақ шайыр Шәді Жәңгірұлының “Ахуал киямат” атты шығармасындағы:

Білмекке өзімнің қәм ат нышанын,

Әбжәдтің есебімен айттай оны.

Уш жүзге бір мен төртті дахыл етіп,
Окығын ақырында койып “йайды”, -
деген өлең жолдарындағы тек араб әріптерімен ғана жасалатын
аліфлам және му’амма жанрларын өзге әліппеде жеткізу мүмкін емес.
Себебі бұл аталмыш жанрлардың бар құдіреті – шыгарма дүниеге
келген араб әрпінде.

Бұдан басқа орта ғасырлық классикалық түркі шайырларын
айтпағаниның өзінде, XX ғасырдың басына дейін түркі жазба тілінде
калам тербекен, қазак әдебиеті тарихында «кітаби ақындар» атап
жүрген бір топ шайырлардың шыгармаларындағы шайырлық
шеберліктер мен әдеби өрнектерді де басқа таңбага көшірсе, бүтіндегі
коркемдігінен айырылатынын мына екі мысалдан аңғаруга болады.
Түркі сөз онерінің зергері Әлішер Науан өзінің «Ләйлі-Мәжнүн»
шыгармасында кос ғашықтың ішкі сезімін арабтың екі әрпімен сәтті
жеткізе білген.

Еттегач, “әліф” кадын қылыбы “дал”,
Мажнунни айағын өпті филхал.

Шайыр арабтың бірінші әрпі «әліф» (۱) арқылы Ләйлінің сұлу
сымбатын, тік бойын суреттесе, ғашығын көрген кезде, сүйіктісінің
алдында өзін ұстай алмай иіліп сәлем бергенін «әдлмен» (۲) тамаша
жеткізе білген. Шығыс мұсылман әдебиетінде «әліф» (۱) – сұлу
сымбатты ғашықтың бейнесін сомдауда кеңінен қолданылса, кейде
Жаратканның жалғыздығын танытатын «таухидті» суреттеуде де жиі
ұшырасады. Ал. «дал» (۲) – наспісін өлтірген, менимдіктен
айырылған, бүтіндегі Ҳаққа мойынсұнған пенденің тұлғасы. Сондай-
ак, рукуғде тұрған ғаріптің құлышылығы.

Түркі жазба әдебиетіндегі осындағы шайырлық шеберлікті XX
ғасырда әмір сүрген Мәшүүр Жүсіп Қөпейұлы да өз шыгармаларында
пайдаланып отырған. Мысалы:

Жапырактың біреуі – “қәф”, біреуі “нун”,
Көнілді Ҳаққа койып, айталақ шын...
Орнатып “қәф” жапырағын “нун” га койды,
Мас болып бір нокатпен карны тойды, -

Мәшүүр «қәф» (۱) пен «нун» (۲) әріптерінен образ жасап, «қәф»
жапырағын «нун» га койды деп, касиетті Құрандагы он сегіз мың
әлемнің жаратылуына себеп болған «Күн» (۳)-ді менゼп тұр. «Нун»
(۲) – Мәшүүр Жүсіп шыгармасында канагатшылдықтың символы
ретінде берілген. Расында, арабтың басқа әріптері екі не уш нұктенің
комегімен жасалса, «ғұр» әрпі бір нұктемен ғана жазылады.

Жоғарыда келтірілген мысалдар түркі жазба әдебиетінің өзіне ғана
тән жанрлық және коркемдік ерекшелігінің бір нарасы ғана... Мұндай
шеберліктерді сөзбе-сөз тәржіма былай тұрын, жәй ғана өзге

таңбалармен транскрипциялау да мүмкін емес. Классикалық түркі
жазба жәдігерлерін асыл нұсқаның негізінде қайта шыгару,
біріншіден, шыгарманы бар құндылығымен кейінгі үрпакка жеткізу
каждегілігін түніндаса, екіншіден, біздің заманымызға дейін жеткен
мәтіндердің қөшилігін (тіпті бәрін) арнайы маманданбаган адамның
окуы қыныңа соғады. Тіпті машиқтанған маттінанушының өзі де
іркілетін, тосылатын тұстар да аз емес. Себебі көне әдеби
жәдігерлердің тұпнұсқалары замана тезінен өтіп, әбден тозса,
екіншіден, сол дауірдің хаттатының қолтаңбасын тану тіптеген қын.
Ислам еркениетінің аясында араб каллиграфиясының қуфа, насталик,
шекасте насталик секілді бірнеше тұрлери қалыптасты. Орта Азияда
негізінен насталик ұлғісі кеңінен қолданылғанымен де, ара-арасында
өзге ұлғілермен де калам тербекен хаттаттар болған. Сондыктan да
көне әдеби жәдігердің факсимилиесін ғылым әлеміне деңдеп еніп
келе жаткан жас талаба тұрмак, маттінанушының өзі ежікеп
окитыны жасырын емес. Сол себепті де көнерген қолжазбаны бүтінгі
куи тұрғысынан қайта «жанғыртып», әр әрпі айшақталған қалпы
компьютермен теріліп, ізденушінің назарына ұсынылса, шыгарманы
тәржімасы арқылы немесе туынды дүниеге келмеген басқа таңбала
окығанға қарағанда шынайы ғылымға біртабан жақындағандық болар
еді. Оның үстіне елімізде енді-енді қалыптасып келе жаткан ежечі
әдебиетті зерттеушілерді, мәтіннанушыларды, түркологиярды
дайындауда да мұндай әдістің қөп септігі тиері анық. Орта ғасырлық
әдеби жәдігерлердің тұпнұсқа негізінде қайта шыгару үлкен істің басы
ғана. Алла қаласа, осы ұлғінің негізінде окулық, сөздік дайындау
кеleşешкептегенде атқарылар үлкен бастаманың бірі болмак.

*** * ***

Назарларыңызға ұсынылып отырған қолдарыңыздың кітап –
Харазмидің “Махаббатнамасына” арналып отыр. Әдеби жәдігер
ныжри 754, миләди жыл қайыруы бойынша 1353 жылы Сыр
жагасында дүниеге келген. Муаллифі туралы толық дерек жок.
Бүтінгі ғылымға оның тек Харазми деген тахаллусен ғана калам
тербекен белгілі. Түрколог Ә.Нәжіп шыгармадағы “Сүйинсін пенде
Харазми Рауани” деген жолға сүйеніп, муаллифтің Рауани деген де
тахаллусы болғанын айтады¹. Сондай-ак ол Харазми атты лакап аттың
Хожәндідің “Ләтафат-намасында”, Сәйф Сараидың “Гүлістан бит-
түркінде” де кездесетіндігін жаза отырып, олардың “Махаббатна-

¹ Наджип Э.Н. Мұхаббат-наме (Текст, транскрипция, перевод и исследование).
Москва, 1961. 10-бетте.

ның сол дәуірдің әдеби тынысына толығымен бағынғанын аңгасак, ақынның ғашық пен мағшұқ бейнесін суреттеу арқылы ұлғы маҳаббат тақырыбын сәтті аша білгенінің күәсі боламыз. Екі ғашықтың арасында бір-біріне жолданған наз-тілектер мен ішкі сезімдердің астарланып, жұмбақталып берілуі, кейде арнайы ұғымдармен қомкерілуі, автор қөтерген мәселеңін басты ұстыны иләзи ғашықтықта жатқандығынан хабар береді. Онысы түсінікті де. Себебі ақын өмір сүрген кезең, яғни XIV ғасырдағы діни үтіт-насихат, негізінен, сопылық дүниетаным түрғысындағы тарикаттар тарарапынан жүргізіліп, когамдағы шайқы мен дәруіштердің орны нақтыланған уақыт болатын. Тасаууф саласына қатысты жазылған еңбектердің басым бөлігі де осы кезенге тиесілі екендігі белгілі. Өз заманының жырын жырлаған Харазмидің де тарикат тізгінің ұстамаса да, белгілі бір дәрежеде осы іліммен нәпсі тәрбиелегенін аңғару киын емес. Олай деуімізге себеп, ақынның шығарма соңында өзінің хәлін баяндан:

خَرَابَتْ أَبْجَرْ مَسْجِدَه يَرِيمْ بَار
كَيْمُ اُوشْ هَمْ رَنْمَمِينْ هَمْ پَارْسَمِينْ

деген жолдар мысал бола алады. Ол «Харабат ішінде ... жерім бар, ...рендін қәм парсамын», деп өзінің жағдайынан хабар береді. Осындағы «харабат», «ренд» және «парса» сөздерінің сопылық дүниетанымда өзіндік терең мәнге ие екендігі белгілі:

Харабат – сөздікте кираган, бұзылған жер деген мағына бергенімен де, сопылық дүниетанымда «шарапхана», «мейхана» деген ұғымдарға не. Сондай-ақ, сопының бүтіндей фәна болуы да харабат деп аталады. Ал, сопылықтағы шарап пен мейдің ғашықтық шарабы екенин ескерсек, «шарапхана», «мейхана» дегеніміз сопының Жаратушымен қауышатын, нәпсі тәрбиелейтін орны болмак. Сондықтан да Харазми өз шығармасының бірнеше жерінде конілдегі қайғы-мұнды шараппен жууды ұсынады. Оны кейде «мей», «баде» деп берсе, кейбір жерде «жам» деген ұғыммен жеткізеді. Әр хаттың соңында келіп отыратын үш-төрт бәйітті мәснәүіде кайталанып келіп отыратын «сакыдан шарап сұрау» жолдары шайыр жүргінің ғашықтық шарабына қаншалықты ынтықтығын көрсетсе, сонымен бірге ақын бойына қуат, илъамына шабыт беретін рухани күшке айналған.

Ал, ренд легеніміз, діни түсінік бойынша шаригат шарттарынан біле-тұра бас тарту, яғни ертеннің күнгі жауапкершілігін білсе де, Жаратушының амалдарын орындаламау болса, сопылық дүниетанымда ғашықтық жолына түскен жанның бұл дүниенің алдамшы қызықтарынан кашып, тәркідуниелікке салынуы. Парса – күнәлі істерден бойын аулак ұсташа, шынайы діндарлық деген мағына береді.

Осындағы рухани кемелдікке кенеліп, нәпсі тәрбиелеудің жолына түскен шайыр өзінің айтар ойын өлең сөзбен өрнектеп қана қоймастан, сонымен бірге өзінің сопылықтағы қай дәрежеде екенін де айтып отеді. Харабат пен рендке қадам басып, парсалықта тырысқан ақын шығармасының сопылық мәнге құрылуы, Алла мен пәнде арасындағы ғашықтықтан, иләни сырдан хабар беруінің мәні осында жатыр.

Әдетте, сопылық одебиеттің басты ерекшеліктерінің, катарында, әуелі шығарманың идея-тематикалық жағынан ақынның иләзи ғашықтығы, яғни Жаратушының жамалына деген ынтықтығы бірінші кезекте тұрса, екінші, ондағы образдар мен сюжеттер, арнайы атаулар мен терминдер арқылы жүзеге асады. Шығыс мұсылман әдебиетінде, соның ішінде классикалық түркі жазба жәдігерлерінде кеңінен колданылған сопылық терминдер (зікір, тарикат, мағрипат, шаригат, хакикат, сама, суфи, тәуәккул, сұхбат, захир, батин, фәнәфилла, халқа және т.б.) мен символдық, яғни шартты түрде берілетін атаулар (саки, мей, мейхана, шараб, гүл мен бұлбұл, ләйлі-мәжнүн, жәми жәм, шам мен пәруана) терең қәм астарлы мәнге ие болып, өзіндік терминдер жүйесін құрайды. «Махаббатнамада» да сопылық астары бар саки, жәми жәм, пәруана (кобелек) мен шам, гүл мен бұлбұл секілді бірнеше образдар кездесіп отырады. Мысалы:

اَلْغَرْ بِرْ وَالْحَاجَنْ بِرْ كَفْ نَادَارْ
بَكْرَدْ شَعْ گَرْدِيدِنْ نَادَارْ
Немесе:
جَهَانَدَا سَلَطْنَتْ قَوْلْ لَارْ بِيلَا خَوْشْ
چَمْ نَيْكَ گَلْ لَارِي بَلَلْ بِيلَا خَوْشْ

Бірінші өлең жолдарындағы кобелек (пәруәнә) мен шам, екінші бейіттегі бұлбұл мен гүл секілді ұғымдардың мажази (дүниелік) ғашықтықта қаралғанда, мистикалық жағы басым. Көбелектің шамға, бұлбұлдың гүлге ынтықтығының астарында пәнде мен Жаратушы арасындағы қарым-қатынас суреттелген.

Харазми де өзге сопы шайырлар секілді ғашық ақын. Ол осы жолда бақ пен бостандарда ұшып сайрагысы (Сенің ышқында сайрагра) Харазми, Бүгін алемде бір бостан жоқ, ей жан), ғашықтықта бүтіндей жоқ болғысы келеді (Сенің ышқында Харазми жоғалды). Мұндай жолда ғашық болу – кез-келген сопының арманы. Себебі ғашықтық жолдың жемісі – фәна, яғни негізгі ақиқатқа жеткізеді.

كَرْشَمَه بَيرَ لَاعَشْ اوْلَتُورُورْ سَيْزْ
سَيْزْ اوْلَتُورْ گَانْ كِيشِي اوْلَكَايِمْ هَرْ گَزْ
Немесе:

بَيزِنِيكَ مَذَهَبَ تَأْ عَاشَقَلَارَنِي سَيْزْ لَارْ
اَلْغَرْ اوْلَتُورْ سَانَكَيزْ تَأْوانَ يَوقَ آيِ جَانْ

деп жырлайды Харазми. Мұнда сопылық шарттардың бірі – өлмestен бұрын өл, қагидасты берілген. “Мұту қаблә ән тәмү-ту”, яғни “Өлмestен бұрын өл” деген – Алла жолында қауан нәпсіні өлтіру, фәни дүниенің алдамшы нәрсеслерінен бас тарту. Себебі іштегі нәпсі өлмейінше, сопығашық болмайды. Осы жолда сопылар Жаратқаның жіберген кез-келген сынағына төзуге де дайын (Жападан еніремес бұл жолда ғашықтар).

Сопылық жолдағы махаббат – сыр. Иасауи, Бакыргани, Аттар, Мәуләүи секілді Хакқа ғашықтардың бәрі де махаббаттың сыр екенін жырлаган. Харазми де Мұхаммед пайғамбардың махаббатпен Алланың сүйіктісіне айналғанын айта келе:

محبٌتٌ تَيْنٌ تُوْغَارٌ مِّنْكَ تُورَلِي اسْرَارٌ
كونکول اسرارینی جان بیرله اسرار

яғни «Махаббаттан туады мың түрлі әсрап (сырлар), Көніл әсарын жан бірлә асрырап», - деп, махаббаттың түбі сыр екенін жазады.

Харазмидің «Махаббатнамасында» таза сопылық шығармалар-дағыдай тарикат пен хакикат мәселелері ашып айтылмаганымен де, іштей сопылық астар алған. Ақынның сұлу сымбатты суреттеуінің астарында Хактың жамалы жасырынған. Мұндай шығармалар сопылық әдебиетте мазхар деп аталады. Мұндай әдеби жәдігерлерде ақынның негізгі айтар ойы түспалданып, барынша астарланаپ беріледі. Осы жәдігерді діни тұрғыдан зерттей білген А.Ахметбекова: “Егер де Хорезмидің “Мухаббатнаме” дастанын сопылық әдебиет тұрғысында талдасақ, ақын шығармашылығының жабулы жаткан жана қырлары ашылары сөзсіз,” – деп, ақын мұрасының бар сырды сопылық дүниетанымда жатқанын жазған¹⁵. Сондықтан да Харазми шығармасындағы ұғымдар мен атаялардың түпкі мәнін жете менгерместен, ақынның айтпақ ойын түсіну тіптен мүмкін емес.

Орта ғасырлық түркі жазба әдебиетінің бар құндылығы осында десек артық айтқандық болмас...

арабша	латынша	кирилше	арабша	латынша	кирилше
ا	Aa, Ää	Аа, Әә	ض	Zz	Зз
ب	Bb, Pp	Бб, Пп	ط	Tt	Тт
پ	Pp	Пп	ظ	Zz	Зз
ت	Tt	Тт	ع	'	
ث	Ss	Сс	غ	Ğğ	Ғғ
ج	Cc	Жж	ف	Ff	Фф
چ	Cç	Чч	ق	Qq	Ққ
ح	Hh	һһ	ك	Kk,	Ққ,
				Gg,	Гг,
				Nn	Нн
خ	Xx	Хх	گ	Gg	Ғғ
د	Dd	Дд	ڭ	Ññ	Ңң
ذ	Zz	Зз	ل	Ll	Лл
ر	Rr	Рр	م	Mm	Мм
ز	Zz	Зз	ڻ	Nn	Нн
ڙ	Jj	Жж	ه	Hh	Һһ
س	Ss	Сс	و	Vv,	Вв,
				Ww,	Уу,
				Uu,	Үү,
				Üü,	Ұұ,
				Oo,Öö	Оо,
					Өө
ش	Şş	Шш	ى	Yy, İi,	Йй,
				Ii	Ии, Ӣи
ص	Ss	Сс			

¹⁵ Ахметбекова А. “Мухаббатнаме” дастанының сопылық мөні //ҚазҰУ-нің хабаршысы. Шығыстану сериясы, №1(18). Алматы, 2002. 35-39-66.

МАЗМУНЫ

Анната	3
Muhäbbätname. (بسم الله الرحمن الرحيم) берілген нұскалары)	12
Түсіндірме сөздік	49
Есімдер көрсеткіші	90
Жаграфиялық атаулар	91
Мәтінде кездесетін кейбір сөздердің мағыналары	91

ХАРАЗМИ

МАХАББАТНАМА

(Мәтін, транскрипция)

1

Корректоры: Р.Әмет
Техникалық редакторы: Ж.Ахметова

Кітап Қ.А.Ясави шынындағы Халықаралық казак-түрк университетінің
«Туран» баспаханасында көбейтілді.

Нұсқа:
6 баспа табак. Тараптама 300 дана.
Тапсырыс: